

nepotetovaní nepodladitelní vzorňáci. a ty refrény!

ROZHOVOR/PROFIL
ILLEGAL ILLUSION (CZ)
TEXT RICHARD KUTĚJ

Vždycky jsem obdivoval solitéry. Kapely a lidi, kteří se z nějakého důvodu nehodili nebo ani hodit nechtěli k nějaké „scéně“ nebo labelu, kteří byli miliony světelných let vzdáleni kamarádčkování mezi lokálními partami. Častokrát to s sebou nese mnohem menší zájem, než by si zasloužili, a taky více práce při zařizování koncertů, nahrávání alb a dalších věcí. Jenže oni tady pořád jsou a ze svých názorů neustoupí ani o centimetr.

Letošní Things After Death od Illegal Illusion je bez keců nejlepší deskou, kterou za svoji dlouhou a bohatou historií vydali. Jasně, tohle o svých novinkách tvrdí všichni. Jenže... Illegal Illusion jsou v nejlepší formě. Borci omlácení skoro dvaceti lety v ringu křížení nejrůznějších přístupů k tvrdé kytarové muzice. Hlasité kombo s tahem na zapamatovatelné melodie, obalené do aranžérských fintiček. A dobrým rádcem a společníkem jim byl zvaný host – syrovost.

Lennon – McCartney, Morrissey – Marr, Jourgensen – Barker, Bialík – Sobot-

ka... Osudová setkání měla zásadní vliv na spoustu kapel. Odchody a příchody dalších členů měly svůj význam, ale pokud se trhl parták ze základního dua, nastala pokud ne smrt skupiny, alespoň její kóma. Kytarista a zpěvák Jiří Bialík se s bubeníkem Michalem Sobotkou zvaným Bota poprvé setkali v dnes již zapomenuté kapele, v níž Bota zpíval. Pak se Bota zbavil kadeří, mikrofonu a usedl za bicí. Výborný tah – jde o jednoho z nejhlasitějších bubeníků u nás. „Na koncert do ostravského Boomerangu před lety vtrhli fizlové a začali Botovi měřit decibely jeho bicích,“ vzpomíná Jiří (*Boomerang se při tom nacházel na Stodolní, kde je rachot a hluk na každonočním pořádku... – pozn. aut.*). Nejen po hráčské, ale i lidské stránce Illegal Illusion stmelil před šesti lety příchod dvou bratrů, kytaristy a basáka Michala a Matěje Kudělových.

První demo z roku 1996 kapela zaslala, kam se dalo, výsledkem byly i pozvánky na hlavní scény několika nezávislých, ale i „větších“ festivalů. Zároveň přišlo vystřízlivění. „Na festácích při našem hraní takoví ti klasičtí návštěvníci po chvíli často odešli, zůstali jen lidi z kapel, fanzinů a podobně, a tak je to pořád.“

Dřina, pilování každého detailu, dokonalá příprava. „Do studia jdeme připravení a nadupaní jako největší slušňáci na světě a s obrovským předstihem zasiláme demosnímky s předprodukcí. A stejně se nám téměř vždy (výjimkou je Hynek Kocourek, u kterého jsme nahrávali předchozí desku Veto) stává, že si to ti vocasi prostě neposlechnou a pak se při nahrávání diví, co že to po nich vlastně chceme. Končí to absolutním patem a my jdeme zase jinam. I Things After Death vznikala ve třech studiích.“

Neústupnost nesla první ovoce. Jedním ze základních milníků bylo EP a.m. Diode, vydané v roce 2000 u tuzemského vydavatelství Stříleček Records ve spolupráci s portlandským labellem The Dark Tide Music. EP se dostalo do Top 10 amerického magazínu Brave Words Bloody Knuckles, recenzi napsal newyorský metalový zin Transcending the Mundane. „Nechal jsem si ten časák poslat. Typický metalový zin zacákaný od krve. Vůbec nechápu, jak se tam naše muzika mohla dostat. Výtažky z recenze některé kluby stále používají při promu našich koncertů,“ vzpomíná Jiří. Recenze na jejich tituly vycházejí „venku“ dodnes, namátkou v Ox-fanzine (Německo), Passione Alternativa (Itálie) či Reason to Believe (Anglie).

Crossover. Jedno ze slov, které upřímně nesnáším. Jenže Things After Death opravdu kříží. Přístupnější rockové momenty se protínají s hledačskými detaily, kudrnaté vyhrávky kytar běží v jedné dráze s přímým tlakem a snahou říct, zazpívat i zařvat rovnou do ksichtu. Zpěv je jedním ze základních poznávacích znamení Illegal Illusion. Rašple, která dokáže i pohladit. Vztek nečekejte, sympatickou a hlavně přirozenou energii a tenzi, tlak, ano.

Několik nálad a pocitů v jediném songu, kterých si všimnete až při dalším a dalším poslechu. Na Things After Death nejsou „největší hity“, něco zdravého a výživného se tady děje v každé skladbě. Crossover je debilní slovo a já ho používám už podruhé. To abych mohl říct, že Things After Death není crossover. Things After Death je multivitamin!

* * *

„A band from a fucking little town.“ Dlouhá léta vaše „značka“. Pořád platí, že kapely z menších měst to mají těžší než ty z metropole? Nebo se rozdíl díky internetu a informačním technologiím stírají a berete to s nadhledem? Každá kapela to má dneska těžké, protože jich je jako sraček. Jasan, internet, kokotinky, super, ale když jsi na „fakt sakra malým městě“ a umře ti bubeník, jsi najednou taky napůl mrtvý. Naopak, ve velkém městě, kde chodíš do hospody a kde je permanentně třicet rozředěných muzikantů v osmdesáti rozředěných projektech, máš šanci, že to znova nahodíš. Navíc ve městě je všechno víc u huby než někde v Antarktidě. Svět se zmenšil a zrychlil, jinak je ale všechno stejné: buď máš kapelu a makáš, nebo nemáš kapelu a kňučíš. Je jedno, odkud jseš. Nadhled? Bez toho se uchlastáš!

S čímž souvisí, že jste z kapel, které nikdy nepatřily k žádné „scéně“, ke spo-

lečenství kolem jednoho labelu a podobně. Proč jste nikam „nezapadli“?

To je jasné: Nepotetovaní Nepodladitelní Vzorňáci, co odpovídají na maily a berou telefony! No a ty refrény! Kdo by se špinil s takovýma hovadama! (smích) Teď vážně. Nevím, nějak jsme to nikdy neřešili, spíš to pak pocítujeme v souvislosti s koncertama, distribucí a tak. Pro koho to vlastně děláme, jestli je na to vůbec někdo zvědavý... V podstatě ale taky máme „sektu“ spřízněných kapel a lidí kolem nich a pomáháme si na kamarádské bázi, jen to nezaštiťuje žádný název.

Jste jedni z největších perfekcionista, které znám. Před nástupem do studia do detailu připraveni, a když už nahráváte a nejste s výsledkem spokojeni, klidně vše přerušíte, vyměníte studio, odložíte vydání o dlouhé měsíce... Tohle se vám stává už léta. Proč kapela musí cestovat mezi studii a nestačí prostě vybrat jedno, jít tam, narazit na lidi, kteří jsou připraveni odvést svou práci, za kterou si taky mimo jiné nechají nemálo zaplatit... To je u nás opravdu takový šlendrián?

Každý se na muziku dívá jinak. A rozptyl pohledu na muziku, která ještě není, bývá mnohem širší. Je to prostě subjektivní věc a pak se střetnou ega a je to v řiti. Mustry, stereotypy, šablony, podle kterých se pracuje ve studiích, na které finančně dosáhneme, nebývají špatné nebo šlendriánské, ale většinou uzavřené tomu, co bychom chtěli my. Když už překonáš ono téměř povinně-posvátné „ale tak se to nedělá“ a probouješ se aspoň k „jo tak vy to chcete takhle“, následuje „tak pod takový bordel se já nepodepíšu“ a jedeme prudit jinam. Nemáme na studia, kde je to možná jinak, ale asi to tak má být. Všechno souvisí se vším. Proto máme takový zvuk a ne jiný. A možná jsme jenom pitomci, kteří to neumí vykomunikovat.

Máte nějakou obecnou radu, vzkaz, nápady pro lidi ze studií, jak by mohli svou práci zlepšit a odvést skutečně tak, aby to pro kapelu byla radost a ne utrpení?

Asi bych to pojal jinak. Každý ať si dělá, co chce, kde chce. Kapely by si ale měly rozmyslet, za co dávají peníze, jestli chtějí znít jako všichni kolem, což pro mnohé může být určující metou. A podle toho tlačit na lidi ve studiu a nenechat si vnutit, co nechtějí. To jsem ale chytrák, vid’?

Nemalou anabázi jste absolvovali s nejnovější deskou Things After Death. Na jejím konečném zvuku jste pak stejně nakonec makali ty a Bota...

Největší problém byl rozhodnout se a vyhodit skladby, které jsme dělali rok a půl. Kluci na nich chtěli dělat dál, ale já měl blok a nevěděl, co s tím, tak jsem na chvíli zrušil demokracii v kapele a zcela totalitně jsem vytekl a oznámil, že to jsou píčoviny a že už na tom dělat nebudu. Dali jsme si pauzu a s Botou začali dělat věci z jiného vesmíru. Kluci se toho chopili a snad jsme neudělali chybu, protože tohle mě baví... Že jsme točili ve třech studiích, je naše standardní anabáze.

Ať jen nehartusíme... Co radosti?

Konečně jsme nemuseli dělat žádné kompromisy! Co jsme chtěli, tam je a je to slyšet. Tohle je naše premiéra. Nemuseli jsme se vzdát žádného detailu na úkor celkového zvuku. No a Botas má konečně BICÍ a ne nasamplované, přisamplované kokotiny z nul a jedniček.

Angličtina – mnozí s tímhle mají u českých kapel problém, u vás to tak je už řadu let. O čem jsou na Things After Death texty? Osobní zkušenosti, nasranost na politiku, problémy? Nevím, jestli moje texty nesou poselství, ale makám na nich se stejnou zuřivostí jako na muzice. Přemýšlel jsem, co to

vlastně je, a poslední dobou mám pocit, že jde jen o vyřizování účtů – většinou se sebou samým!

Jste známí tím, že songy naživo hrajete v pozměněných verzích, jak vznikají? Ve zkušebně, nebo se necháváte inspirovat náladou koncertu a improvizujete?

U nás je to striktně dané: na koncertech neimprovizujeme. Sám na to nejsem moc zvědavý ani u jiných kapel. Jasně, stane se, že se během koncertu v nějaké písni ztratíš. Pak to je adrenalin. Zrovna jsem klukům říkal, že jsem tuhle zkrátil Fingerprints o jednu část a že to všichni bez mrknutí oka rubali se mnou. Svorně mi tvrdili, že je to holý nesmysl, protože nikdo přece neslyší, co tam vyvádím, protože jde slyšet jenom Bota a Bota má přece ty sluchátka, takže neslyší ani sebe – naštěstí to bylo na videu a já měl pravdu! (smích) Pak nikdo ani necekl. Skladeb, které jsou věrné studiové podobě, není to možné. Některé jsme předělali třeba třikrát, protože nám lezly krkem.

Things After Death vychází jako příloha Full Moonu. Budete ji posílat do světa i jinými způsoby? Nezvažujete vinyl?

Vydání vinylu jsme museli posunout, ale cédéčko určitě poříčí do distribucí a na recenze tady i venku. Je to vždycky trochu boj, protože vývar v distrech z nás asi nikdo mít nebude. Ale u nás to kluci většinou ví a tím, že nám to někde vezmou, nám pomůžou, čehož si moc vážíme. Dostat album do zahraničí taky není žádná prdel, ale není to nemožné. Předchozí titul Veto je třeba v amerických distrech Handstand Records a Vinyl Junkie Distro – tam máme i starší tituly. Asi to k ničemu nebude, ale já z toho měl obrovskou radost.

Nebudu ani popisovat, kolik zahraničních distribucí jsem obeslal a kam všude jsem psal – nevěřil bys.